

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň Mgr. Olgy Lenochové a JUDr. Renaty Hertlové ve věci

oprávněné: **Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost**, IČ 00005886
sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, Praha 2

proti

povinné: **Helena K.**, narozená dne xxx
bytem nxxx
zastoupená advokátkou JUDr. Kristýnou Dolejšovou Kabelovou, Ph.D.
sídlem Ke Stírce 490/57, 182 00 Praha 8

o zastavení exekuce pro 964 Kč s příslušenstvím

k odvolání povinné proti usnesení JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D., soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 5, ze dne 14.01.2022, č.j. 067 EX 238843/11-114

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku o nákladech exekuce IV. **mění** tak, že náhrada za doručení písemností ve výši 60,50 Kč soudnímu exekutorovi nenáleží.
- II. Žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudní exekutor osvobodil povinnou ohledně pohledávky oprávněné, vymáhané podle rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25.09.2006, sp. zn. 21 C 408/2006, od placení veškerých dalších nároků přesahujících zaplacenou jistinu, které nebyly uspokojeny ke dni právní moci tohoto usnesení (výrok I.), exekuci, vedenou na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21.07.2011, č.j. 41 EXE 7090/2011-3, částečně zastavil v rozsahu, ve kterém byla povinná od placení pohledávky oprávněné osvobozena (výrok II.), náklady exekuce zaplacené povinnou podle čl. IV bodu 25. odst. 1 zákona č. 286/2021 Sb. určil částkou 907,50 Kč, včetně DPH (výrok III.) a rozhodl, že soudnímu exekutorovi náleží na náhradě za doručení písemností částka 60,50 Kč, včetně DPH (výrok IV.) a že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení o osvobození povinné od placení zbytku dluhu a o částečném zastavení exekuce (V.). Usnesení soudní exekutor odůvodnil odkazem na čl. IV bod 25. odst. 1, 2, 3, 4 zák. č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.) a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů a již zaplacené náklady exekuce určil částkou 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty (DPH) ve výši 157,50 Kč. Rozhodnutí o náhradě za doručení písemností odůvodnil odkazem na § 15 vyhlášky č. 330/2001 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Vrzalová.

o odměně a náhradách soudního exekutora (exekutorský tarif) s konstatováním, že tato náhrada byla povinnou uhrazena. Uvedl dále, že o náhradě nákladů vzniklých a vymožených před splněním zákonných podmínek nerozhodoval, neboť o nich již bylo pravomocně rozhodnuto v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

2. Proti výroku IV. usnesení podala povinná včasné odvolání. Namítla, že soudní exekutor v odůvodnění usnesení neuvedl, jakých konkrétních doručovaných písemností se dotýká náhrada týká, a dovozovala, že doručoval účelově zástupci oprávněné osobně, ač mu měl ve smyslu § 45 o.s.ř. doručovat prostřednictvím datové schránky, případně prostřednictvím doručujícího orgánu, a nejednalo se proto o účelný postup. Poukázala na to, že stejný soudní exekutor vede na její majetek dalších šestnáct exekucí pro stejnou oprávněnou, v nichž zvolil při doručování stejný postup. V jeden kalendářní den tak doručoval zástupci oprávněné osobně minimálně 2 až 3 písemnosti, náhradu však požaduje za jejich doručení v každé exekuci zvlášť. Dovožovala dále, že osobní doručení písemností není prokázáno, jelikož podle závěrů jí přizvaného znalce jsou doručeny v exekučním spise elektronickými soubory, které nevznikly skenováním listinné předlohy. Povinná navrhla, aby odvolací soud napadený výrok změnil a rozhodl, že náhrada za doručení písemností soudnímu exekutorovi nenáleží a uložil mu povinnost vrátit povinné 60,50 Kč, včetně DPH.
3. Soudní exekutor navrhl potvrzení napadeného výroku usnesení a ve vyjádření k odvolání uvedl, že na základě § 15 exekutorského tarifu mu náleží vedle odměny a hotových výdajů i náhrada za doručení jedné písemnosti v paušální výši 50 Kč. Z odborné literatury citoval, že *„částka 750 Kč výslovně zahrnuje podle odstavce 2 bodu 25. jen dvě složky nákladů exekuce – odměnu a hotové výdaje (a v rámci nich i cestovní výdaje). Nezahrnuje ale další dva nákladové nároky exekutora - náhradu za ztrátu času při exekuci a náhradu za doručení písemností. Pokud v průběhu exekuce vznikl soudnímu exekutorovi na takové náklady nárok a nebyl před 28. 10. 2021 uspokojen z vymoženého plnění, není v rozporu s uvedenou úpravou, pokud tyto náklady bude soudní exekutor požadovat. Musí však být vyčísleny buď v PÚNE nebo v usnesení o osvobození od placení zbytku dluhu, aby povinný mohl vůči jejich výši uplatnit obranu. Vydání usnesení o osvobození od placení dluhu však nelze podmiňovat jejich zaplacením, protože ustanovení odstavce 1 bodu 25. počítá jen s tím, že bude zaplacená jistina a částka 750 Kč +DPH“* (KASÍKOVÁ, Martina. Přechodná ustanovení k novele OSŘ a EŘ č. 286/2021 Sb. Výběr literatury, 2021, č. 2). Poukázal též na potvrzující usnesení ve skutkově totožné věci ze dne 17. 1. 2022, č. j. 91 Co 8/2022-71, v němž Městský soud v Praze dovedl shodné závěry (že částka 750 Kč se skládá pouze z odměny a náhrady hotových výdajů a proto má vedle toho exekutor právo i na náhradu v exekučním řízení prokazatelně vzniklých náhrad za ztrátu času a za doručení písemností) a na obdobné závěry výkladového stanoviska Právní a legislativní komise Exekutorské komory ČR ze dne 7. 12. 2021. Pochybení při osobním doručování nebylo ve věci soudního exekutora, vedené kárným senátem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 15 Kse 14/2012, shledáno. Výtky k doručenkám soudní exekutor odmítl, neboť jde o jiné průkazy o doručení písemností ve smyslu § 50f odst. 5 o. s. ř., kdy náhrada náleží za samotné doručení a poukázal na to, advokátům byly datové schránky ze zákona zřízeny až s účinností od 1. 7. 2012. Ve výroku napadeného usnesení byla náhrada za doručení řádně vyčíslena a tento nárok prokazatelně vyplývá z obsahu exekutorského spisu.
4. Odvolací soud na podkladě podaného odvolání přezkoumal napadený výrok usnesení soudního exekutora, včetně předcházejícího řízení, bez nařízení jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř. a odvolání shledal důvodným, byť z jiného důvodu, než je v něm předestřeno. Soudní exekutor postupoval podle právní úpravy části druhé čl. IV bodu 25. odst. 1 zákona č. 286/2021 Sb., jíž byl s účinností od 28. 10. 2021 novelizován exekuční řád, umožňující exekuci, vedenou veřejnoprávními subjekty, i bez návrhu a bez souhlasu oprávněného zastavit v případě uhrazení nezaplacené jistiny vymáhané pohledávky a částky 750 Kč, zvýšených o daň z přidané hodnoty

(DPH), je-li soudní exekutor plátcem DPH, na nákladech exekuce povinnou fyzickou osobou. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení se částka 750 Kč považuje za paušální výši nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i jeho hotové výdaje. Uvedená zákonná dikce vyjadřuje podmínky, jež musí povinný splnit, aby mohl být ve zbývajícím rozsahu od placení v exekuci vymáhané částky osvobozen – tedy uhradit jistinu a paušální částku nákladů exekuce ve výši 750 Kč s DPH 907,50 Kč. Povinnost k úhradě dalších nákladů exekuce povinným z této speciální právní úpravy nevyplývá a paušální částka 750 Kč tak nutně představuje veškeré náklady exekuce, jež musí povinný zaplatit, aby dosáhl zákonem předvídaného osvobození od placení vymáhaných pohledávek ve zbývajícím rozsahu. Výklad tohoto ustanovení ve vztahu k podmínce úhrady nákladů exekuce, předestřený soudním exekutorem na základě komentářové literatury, je ve světle účelu uvedeného zákona a jím vymezených podmínek pro jeho aplikaci nepřiléhavě formalistický, založený na formálním členění nákladů exekuce v § 87 odst. 1 exekučního řádu a § 15 exekutorského tarifu s pominutím účelu předmětné zákonné úpravy dočasného charakteru, jejímž smyslem je motivovat povinné k bezodkladnému splnění jistiny vymáhané pohledávky při využití benefitu snížení vymáhané částky, včetně omezení povinnosti k náhradě nákladů exekuce jen do výše zákonem stanovené paušální náhrady. Náhrada za doručení písemností je ve smyslu § 87 odst. 1 ex. ř. nákladem exekuce shodně jako odměna exekutora a náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů. Podle § 15 odst. 1a 2 exekutorského tarifu doručuje-li soudní exekutor písemnost v exekučním řízení sám, náleží mu náhrada za doručení písemností, sestávající z náhrady hotových výdajů účelně vynaložených na doručení písemností a z paušální částky ve výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti. Tato náhrada má tedy, jak vyplývá ze samotné citace ustanovení, charakter odměny a náhrady hotových výdajů. Konečně i ze zmíněné odborné literatury se podává, že *náhradu tvoří paušální odměna 50 Kč za jednu úspěšně doručenou zásilku a hotové výdaje účelně vynaložené při doručení písemnosti* (Exekuční řád, Komentář, Kasíková, Kučera, Plášil, Šimka, Jirmanová, Hubáček, 3. vydání. C.H.BECK, 2007, str. 495). Formální členění nákladů exekuce na jednotlivé složky v § 87 odst. 1 exekučního řádu a v exekutorském tarifu na faktické povaze náhrady za doručení písemností jako části odměny a náhrady hotového výdaje soudního exekutora v širším smyslu, z nichž zjevně vychází i čl. IV bod 25. odst. 2 zákona č. 286/2021 Sb., nic nemění. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že v rámci aplikace tohoto zákona představuje jediný oprávněný nárok soudního exekutora na náhradu nákladů exekuce částka 750 Kč, včetně DPH. Na základě těchto závěrů odvolací soud napadený výrok usnesení soudního exekutora za použití § 221a o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu změnil. Požadavek na uložení povinnosti soudnímu exekutorovi vrátit dotyčnou částku povinné jde nad rámec funkční příslušnosti odvolacího soudu. Podle § 57 exekučního řádu je mimo to uvedení v předešlý stav v exekučním řízení vyloučeno a § 271 o. s. ř. upravuje vrácení již zaplacených částek jen ve vztahu k nákladům exekuce, vymoženým ve prospěch oprávněného. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 exekučního řádu, neboť povinná měla v kontextu odvolacího návrhu pouze částečný procesní úspěch.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 22. února 2022

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu